

Forum Beneficiale, Sive Quæstiones & Responsa Canonica

Materiam De Beneficiis Universam Ex Beneficialistarum tam antiquorum, quàm recentiorum placitis complectentia. Opus methodo novâ, & clarâ in tres digestum Partes ... accuratè, ac copiosè instructæ

De Vacatione, Amissione, Et Extinctione Beneficiorvm ...

Leuren, Peter

Coloniæ Agrippinæ, 1704

297. An beneficia exempta resignari possint.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74494](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-74494)

Questio 295. An & qualiter resignari possint beneficia reservata Papæ?

Respondeo primò: Reservata resignari possunt tam coram Papa, quam coram Ordinario resignatione purâ, & non in favorem, Castrop. de benef. d. 6. p. 2. §. 2. n. 5. Pirh. ad tit. de renunc. n. 13. Paris. l. 2. q. 16. n. 2. quia licet reservatio afficiat beneficium quodam potestatem conferendi, ita ut Ordinarii beneficia reservata coram se resignata conferre nequeant; non tamen afficit illud quodam potestatem renunciandi. Et sicut Ordinarii possunt clericos delinquentes removeere à beneficiis reservatis, ita & eorum resignationes recipere. Castrop. loc. cit. citans Azor. p. 2. l. 7. q. 9. c. 26. Paris. loc. cit.

2. Respondeo secundò: Resignari non posse coram Ordinariis permutationis gratiâ. Chok. de permut. p. 2. c. 2. n. 2. citans quamplurimos, & subdens n. 3. adhuc invalidam esse reservatorum permutationem, etiam si Legatus à latere permutantibus præter auctoritatem. Tond. l. paulo post citand. n. 14. Paris. loc. cit. n. 4. Lott. l. 2. q. 14. d. n. 94. citans Extrav. execrabilis. de præb. quæ id prohibeat, Franc. in c. unic. de rer. permut. n. 5. Vitalin. in Clem. 1. tit. eodem. n. 66. Si enim admittentur posent resignationes seu permutationes illas Ordinarii, deberent & conferre illa beneficia permutantibus; quod quia nequeunt, prohibetur illis admittitio permutationis talium. Paris. cit. n. 4.

3. Ampliatur hoc ipsum ad casum, dum ex duobus beneficiis permutatis unum est reservatum & alterum non reservatum; quia quodam reservatum non valet collatio Ordinarii, & vacat beneficium; & hinc secutâ evictione beneficii non reservati, is qui resignavit reservatum, non potest ad illud redire; quia non debet conferri per alium, quam Papam, Tond. qq. benef. p. 2. c. 4. §. 3. n. 15. citans Tusch, lit. p. conclus. 307. Chok. de permut. l. 2. c. 2. n. 9. Mant. de tacitis convent. l. 25. tit. 12. num. 9.

4. Ampliatur quoque dictæ binæ responsiones, ita ut se extendant ad beneficia reservata tam generali, quam speciali reservatione. Chok. l. c. n. 2. Paris. l. cit. n. 16. apud quem etiam vide enumeratas plures reservationes generales à nu. 18. Revocasse insuper omnes licentias alias obrentas à Sede Apostolica, resignandi beneficia reservata in favorem aut permutandi Innoc. 8. in consue. 13. quæ incipit: sicut bonus pastor. datâ quinto calend. Octob. 1491. testatur Paris. recitatis illius verbis num. 15. Quare jam recipiens tale beneficium reservatum permutatum verè erit intrusus, Chok. loc. cit. n. 7. (qui tamen n. 8. subjungit tales permutantes, etsi habeantur pro intrusis, non tamen esse privandos à Papa, quia possident saltem coloratè, sine causâ cognitione, pro quo citat c. licet. de præb. in 6. & ibi DD. & Felin. in c. in nostrâ. de rescrip. n. 34.) Lott. loc. cit. nu. 95. citans Felin. in c. in nostrâ. de rescrip. n. 22. Mand. ad reg. 1. q. 13. n. 4. Mant. de tac. & ambig. l. 25. tit. 9. n. 12. Garc. p. 11. c. 4. n. 82. &c. quia decretum Papæ irritans in reservationibus non solum efficit & inficit titulum, sed & possessionem Paris. loc. cit. n. 10. adeo ut non sit considerabilis possessio permutantis; cum ea sit infecta dicto decreto irritante. Lott. loc. cit. nu. 99. & fieri nequit, ut is, cum quo facta est permutatio, dica-

E. Leuwen. Fori Benef. Tom. III.

tur possidere, aut civiliter aut naturaliter propter dictum decretum. Lott. nu. 100. citans Bisignet. decis. 8. de rest. spol. Ferrer. cons. 3. n. 18. Proinde hujusmodi resignatio reservata facta coram Ordinario permutationis gratiâ inducit veram vacationem; cum renunciatis amittat proprietatem & omnem possessionem, Paris. ibidem n. 11. citans An. de Falcon. de reserv. in 3. effectu. Rot. decis. 4. de renunc. in nov. &c. Atque ita tenet quidem resignatio, ut noceat permutantibus, id est, ut ex momento factæ dimissionis vacent beneficia resignata; non noceat tamen aliis in præjudicium reservationis. Lott. loc. cit. nu. 98. Quare si permutans moriatur, beneficium intelligitur vacare, non per obitum illius, sed per resignationem, cum prior vacatio impediat sequentem, Lott. cit. n. 99. Unde jam sequitur non dari regressum ad talia beneficia permutata propter dolum & fraudem. Lott. nu. 101. subdens ab ista fraude non posse excusari permutantes prætextu ignorantie juris, quamdiu admittitur excusatio ob aliquem probabilem errorem facti; pro quo citat Feder. de Senis. cons. 112. n. 3.

Questio 296. An resignari possint beneficia, super quibus à sede Apostolica concessa esset expectativa?

Respondeo: nec resignari in favorem, nec permutari posse illa; quia aliastam expectantes, quam concedens expectativam illud erentur, contra quod notatur in Clem. 1. de renunc. Paris. l. 2. q. 10. n. 1. 2. & 3. dicens communem, ac citans An. de Falc. de expectativis. q. 3. n. 1. Gamb. inc. unic. de rer. permut. in 6. n. 42. &c. Limitandum tamen hoc ipsum sic: Nisi esset facta resignatio coram Papa, & Papa admitteret habitâ scientiâ expectativæ cum derogatione. Paris. loc. cit. n. 5. de cetero, si resignatio talis beneficii pura & simplex facta esset coram Ordinario, per hanc resignationem subintraret expectans, quia beneficium vacat, Paris. loc. cit. n. 6. juxta Rot. in Columbrien. Canonizat. 27. Febr. 1542. teste Put. decis. 273. l. 1.

Questio 297. Vtrum beneficia exempta resignari possint?

Respondeo: posse resignari, etiam in favorem & permutari. Paris. l. 2. q. 8. nu. 1. & 2. Pirh. ad tit. de renunc. n. 13. modò resignatio vel permutatio fiat coram Papa, dum beneficia in hoc sensu sunt exempta; quia soli Papæ subjecta; quia tunc solus Papa est Superior, qui eorum resignationes (intellige etiam simplices) recipere potest. Paris. num. 4. Pirh. loc. cit. vel coram proprio pralato; si sermo est de permutatione (quia resignationem in favorem, quæ non fit permutationis gratiâ, inferiori Papæ nemo admittere potest) & beneficium est exemptum in eo sensu; quod non subjiatur Ordinario seu Episcopo, sed proprio pralato habenti jurisdictionem quasi Episcopalem. Vel denique permutatio fiat coram Episcopo, si beneficium in lato solum sensu sit exemptum; quia est in Ecclesia exempta à jurisdictione Episcopi, non verò populus Ecclesiæ. Chok. de permut. p. 2. c. 3. n. 5. Pirh. loc. cit. citans Azor. p. 2.

l. 7. c. 25. q. 7.

N 4

Quæ